

Stoletnica slovenskega poklicnega baleta

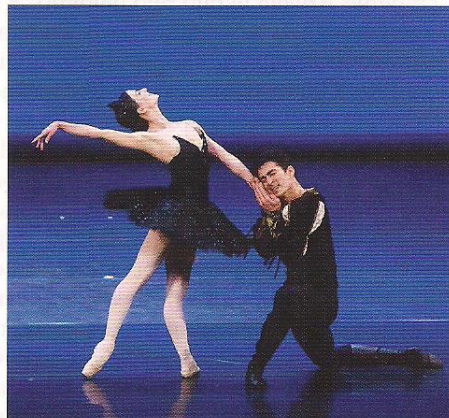
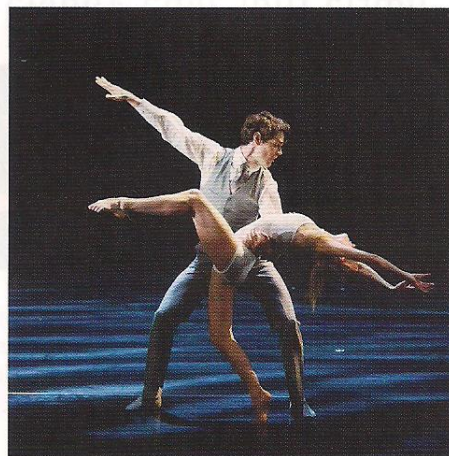
Razstava in mednarodni koncert v Cankarjevem domu

Ljubljana Letos praznuje slovenski balet svojo 100. letnico ustanovitve. V sezoni 1918/19 je na predlog Frana Govekarja, intendanta Slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani pričel delovati prvi profesionalni baletni ansambel v Sloveniji. Za prvega vodjo je Govekar imenoval češkega baletnega mojstra Vaclava Vlčka. Postavil je baletni ansambel s tremi solistkami in desetimi člani-cami baletnega zboru, večino Čehinjami.

Društvo baletnih umetnikov Slovenije in Cankarjev dom sta 13. maja v Cankarjevem domu odprla razstavo »100 let slovenskega poklicnega baleta«. Razstavljeni so razni letaki, plakati, gledališki listi in fotografije, ki jih hranijo naši muzeji in nacionalna gledališča. Avtorica razstave je novinarka Danica Dolinar, oblikovalka Mojca Turk. Na odprtju, ki ga je vodil predsednik Društva baletnih umetnikov Tomaž Rode, so o razstavi spregovorili avtorica Danica Dolinar, oblikovalka Mojca Turk je pa citirala nestorja slovenskega baleta Pina Mlakarja, da »je poklic baletnega plesalca težak, naj pa raste tudi za danes«. Po nagovoru in vzpodbudnih besedah Ursule Cetinski, generalne direktorice Cankarjevega doma je razstavo odprl Zoran Poznič, minister za kulturo Republike Slovenije z besedami, da »ta razstava govori o estetiki človeškega telesa, pomeni pa tudi sto let trme, vztrajnosti in ponosa«.

V Gallusovi dvorani Cankarjevega doma smo v okviru 100. letnice slovenskega baleta 21. maja na koncertu videli tudi odlične »Zvezde mednarodnih baletnih odrov«. Na koncertu je v skoraj triurnem programu v treh delih sodelovalo kar 31 baletk in baletnikov iz baletnih gledališč iz Ljubljane, Zagreba, Maribora, Salzburga, Brna, Madrida,

Dunaja, Berlina, Aten in Miami. To je bil res vrhunski balet v glavnem dvojic, ki so nam predstavili vrhunske »Pas de deux-e« – ples v dvoje, iz najbolj znanih svetovnih baletov v koreografiji znanih svetovnih koreografov. Teško je reči kdo je bil boljši, toda vendarle sta v prvem delu izstopala Haruni Otani in Angel Garcia Molinero iz Madrida, ki sta se v »Grand pas de deux« Don Kihota odlikovala z izredno usklajenostjo, z mehкими dovršenimi gibi in še boljšimi doskoki, skratka vrhunsko. V drugem delu je bil zanimiv solo ples »Umirajočega laboda« Camilla Saint-Saensa, ki ga ponavadi pleše baletka, to pot smo pa v tej vlogi videli izvrstnega Thoriso Magongwa iz Narodnega gledališča Brno. Tudi naša Jelena Lečič in Anton Bogov iz Maribora sta nas navdušila z Zaključnim pas de deuxom Tatjana in Onjegina na glasbo S. Rachmaninova. V tretjem delu smo videli tudi nekaj modernih baletnih kreacij, n.pr. člana ljubljanskega baleta Tjaša Kmetec in Petar Đorčevski sta v baletu Doktor Živago na glasbo D. Šostakoviča mimogrede ob modernem plesu popila še kavico in nekaj pijske. Izredno nas je pa vse navdušil Yuya Omaki v znameniti vlogi Gusarja na glasbo M. Petipa, ki je z izrednimi obrati v zraku vzbujal občutek, da je brez težnosti! Enkratno! Enakovredna mu je bila partnerka Asami Nakashima – oba plešeta v Mariboru. Za sodobno kreacijo je poskrbel Dinu Tamazlacaru iz Berlina, ki nas je pred koncem navdušil z izredno doživeto tudi mimično duhovito kreacijo znamenitega francoskega šansona »La vie en rose«. Kot zadnja sta Eleana Andreoudi in Eno Peci iz Grškega nacionalnega baleta iz Aten in iz Dunajske državne opere odplesala miren Adagietto

na glasbo Gustava Mahlerja.

Žal organizator ni pomislil, da nas večina zaradi prekratkih odmorov in temne dvorane med posameznimi točkami ni mogla dočela prebrati programa naslednje točke. Med publiko je bilo zelo veliko mladine, zato so se salve ploskanja in vpitja bravo vrstile ves čas odličnega programa. Lovro Sodja